

heel. De beelddenker ziet echter een totaalbeeld. Het systematisch opbouwen van dit beeld schept alleen maar verwarring. De losse stukjes gaan een eigen leven leiden en dragen niet bij aan het geheel, omdat de beelddenker nieuwe informatie graag aan bestaande informatie koppelt. In het geheugen gaat hij op zoek naar verbanden vanuit verschillende gezichtspunten. Een beelddenker is er daarom al enorm mee geholpen als hij het eindresultaat van te voren kan 'zien', of een samenvatting vooraf kan lezen. Alleen dan wordt de lesstof in de goede 'vakjes' opgeslagen.

Fantasie en werkelijkheid zijn moeilijk te onderscheiden

In de groep

Omdat het lesmateriaal op de meeste scholen gericht is op begripsdenkers, ofwel woordelijk redenerende denkers, vallen beelddenkers vaak buiten de boot. Meestal wordt gedacht aan bijvoorbeeld dyslexie. Hoe herken je een beelddenker in de groep? Een aantal (mogelijke) kenmerken:

- De beelddenker blijft meestal wat achter in ontwikkeling, komt jong over.
- Het vertellen gebeurt vaak met veel gebaren en fantasie en werkelijkheid zijn moeilijk te onderscheiden.
- De informatieverwerking verloopt traag.
- De beelddenker heeft moeite met luisteren en zich aan afspraken en regels houden.
- Het oriënteren in de ruimte is vaak lastig; motorische vaardigheden als fietsen, zwemmen, balspelen en schrijven zijn moeilijk te leren.
- De leerling maakt vaak lange tijd veel fouten met de volgorde van letters, zinnen en cijfers.

Ik leer anders

Hoewel de theorie over beelddenkers niet wetenschappelijk onderbouwd is, wordt het bestaan van beelddenkers inmiddels onderkend. Er is bijvoorbeeld een methode ontwikkeld die hen (maar ook kinderen met ADHD, autisme, dyslexie of andere leerproblemen) helpt met het leren: 'Ik leer anders' (www.ikleeranders.nl). Dankzij deze methode, waarbij leerkrachten en ouders worden getraind om over te schakelen naar een visueel informatiesysteem, wordt de lesstof wél begrepen en onthouden. De methode vergroot het zelfvertrouwen van kinderen en is niet moeilijk aan te leren.

Drie vragen aan Elise Hillebrand, kindergoedtherapeut en 'Ik leer anders'-coach

1. Worden beelddenkers meer herkend dan vroeger?

'Ik denk zeker dat deze kinderen tegenwoordig beter herkend worden dan vijftien jaar geleden. Of ze ook als beelddenkers herkend worden, weet ik echter niet. Beelddenken is een vrij onbekend begrip, zowel in het onderwijs als in de zorg. Ook wordt er veel in diagnoses gedacht, zoals ADHD, autisme en dyslexie. Wat in veel gevallen terecht is, maar waarbij het ook goed is om te kijken naar de sterke kanten van een kind. Waar is een ingang tot leren te vinden, zodat een kind meer zelfvertrouwen krijgt en zich verder ontwikkelt?'

2. Wat raad je leerkrachten aan als ze beelddenkers in de groep hebben?

'Neem eens een kijkje op de website www.ikleeranders.nl. Daar is uitleg over deze methode te vinden en staat informatie over workshops die je als leerkracht kunt volgen. Ook kun je aan hand van een vragenlijst eens kijken of je bepaalde eigenschappen van beelddenkers herkent.'

3. Is het voor klasgenoten niet lastig als de lesstof voor de beelddenker op een andere manier wordt aangeboden?

'Je kunt de wereld om beelddenkers heen niet veranderen. We leven nu eenmaal in een maatschappij die in woorden denkt en niet in beelden. Wel kun je kinderen strategieën aanleren zodat ze kunnen omgaan met deze op taal gerichte maatschappij. Als leerkracht zul je hierin een weg moeten vinden. Maar ik denk dat dat in het kader van passend onderwijs sowieso nodig is. De basis is dat een kind zich veilig voelt om zich te kunnen ontwikkelen. Als dat betekent dat je het ene kind zus moet benaderen en het andere kind zo, dan ligt daar denk ik een uitdaging. Elk kind is anders, elk kind is uniek.'